

ŚWIECIE - STARA FARA

**Parafialny kościół rzymskokatolicki pw. Matki Bożej Częstochowskiej
i św. Biskupa Stanisława Męczennika**

PROGRAM: BADAŃ, ROBÓT BUDOWLANYCH I PRAC KONSERWATORSKICH

Zawartość opracowania

1. Podstaw opracowania
2. Charakterystyka obiektu
3. Cel działań
4. Zakres planowanych badań i planowanych prac
5. Rysunki programowe
6. Fotografie

**Inwestor: Parafia p.w. Matki Bożej Częstochowskiej i ś.w. Biskupa Stanisława
Męczennika w Świeciu.
86-100 Świecie, ul. Farna**

Projekt wykonano w oparciu o:

1. zlecenie Inwestora
2. uzgodnienia programowe z Inwestorem
3. ustalenia z Kujawsko – Pomorskim WKZ – 2024 r.
4. inwentaryzację architektoniczną – archiwalną oraz wyk. przez UMK – 2024r.
5. wizje lokalne i wywiady *konserwator technolog, architekt, konstruktor, geolog*
6. dokumentację fotograficzną
7. kwerenda: Inwestor, WKZ – Toruń, Bydgoszcz
8. obowiązujące przepisy

„Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami” z dnia 23 lipca 2003 r. Dz.U. 2003 nr 162 poz. 15689 wraz pomniejszymi zmianami i przepisy „Prawa budowlanego” Ustawa z dnia 7 lipca 1994 Dz.U nr 243 z 2010 poz.1623.

Obiekt objęty ochroną prawną

Rejestr zabytków nieruchomych woj. kujawsko – pomorskiego **nr A/ 765**

Charakterystyka obiektu

Przedmiotem opracowania jest Kościół parafialny p.w Matki Bożej Częstochowskiej/ i biskupa Stanisława Stanisława Męczennika / – zwany Starą Farą. Budowę rozpoczęto w 1370 roku, konsekrowano w 1521 roku. Budynek kościoła położony jest na terenie nieistniejącego średniowiecznego miasta u ujścia Wdy do Wisły. W widłach tych dwóch rzek powstało średniowieczne miasto – jedno z najstarszych na ziemiach polskich. Kościół wybudowano w jego północno – zachodniej części. Miasto to w XIV wieku otoczono ceglanyimi murami obronnymi, które do dzisiaj zachowały się na znacznym odcinku granicy kościelnych działek. Mury miejskie i Stara Fara są świadkami niegdysiejszej przeszłości miasta, które po powodzi na początku XIX wieku uzyskało nową lokację - na wysokim brzegu Wisły w pobliżu klasztoru Bernardynów.

Stara Fara przetrwała do czasu zakończenia II wojny światowej. Kościół został podczas wyzwolenia uszkodzony. Utracił dach, stropy i po części ściany.

Dzieła zniszczenia dopełnili szabrownicy i okoliczni mieszkańcy. Przez lata stał w ruinie - pozbawiony dachu – rozszabrowany.

W latach 1983-1988 kościół odbudowano. Przywrócono gotycką bryłę na istniejących fundamentach. Ściany uzupełniono do dawnej wysokości. Konstrukcję dachu wykonano ze stali, pokrycie z blachy miedzianej. Wzdłuż obwodowych ścian budynku kościoła założono szczelną opaskę betonową. Wody opadowe do niedawna, sprowadzano do gruntu tuż przy ścianach budynku. Obecnie odprowadzono je do gruntu - odsuwając spusty od ścian na niewielką odległość. Poziom terenu w stosunku do pierwotnego jest znacznie podniesiony a otaczający obiekt grunt – to nasyp niekontrolowany – utrudniający skuteczną gospodarkę wodną. Kościół stoi niejako w gorszej utworzonej z nasypów: wewnętrznych i zewnętrznych - /gruzu przemieszanego z ziemią/. Poziom posadzki nawy kościoła znajduje się poniżej poziomu otaczającego kościół terenu, około 0,007 m p.p.t.

Kościół założony jest na planie wydłużonego prostokąta z aneksami w elewacji północnej, kruchty w elewacji południowej i wieży w elewacji zachodniej. Posiada gotycką bryłę, elewacje z elementami renesansowego wystroju. Dachy nawy głównej i prezbiterium są strome, dwuspadowe. Dachy niższych, bocznych naw pulpitowe. Wszystkie połacie pokryte są blachą miedzianą a ściany murowane z cegły pełnej, ceramicznej. Przypory ceglane, ściny fundamentowe kamienne. W elewacji północnej ściany zakrystii i nawy bocznej otynkowano. Wzdłuż ścian obwodowych założono szczelną, betonową, opaskę. Okna prezbiterium o wykroju ostrołucznym. Okna nawy głównej – ponad daszkiem w oprawie renesansowej – zostały zamknięte odcinkami łuku – przeszklone.

Obiekt narażony jest na niszczące działanie wody. Posadowiony jest na grząskim gruncie – w widłach dwóch rzek: Wisły i wpadającej doń Wdy. Zalegające wokół kościoła nasypy utrudniają prawidłową gospodarkę wodną - blokują jej prawidłowy odpływ i przesiąkanie.

Woda podciągana kapilarnie niszczy strukturę murów, przyczyniając się do rozwoju mikroorganizmów- grzybów, glonów i pleśni. Tynki zewnętrzne i wewnętrzne są zawilgocone, odspajają się a na ścianach występują wysolenia. Cegła w licu zewnętrznym w znacznym stopniu jest zniszczona – zawilgocona, zasolona, miejscami z dużymi ubytkami masy. Spoiny w znacznym stopniu wypłukane. Tynki zawilgocone, zasolone, miejscami odspajające się. Woda z połaci dachowych odprowadzana rurami spustowymi, miejscami krótkimi korytami powierzchniowymi , po stronie północnej prowizorycznie „wpuszczona „ w grunt.

We wnętrzu kościoła w części zachodniej na posadzce stale pojawiają się wysięki wody. Na zawilgoconych, wewnętrznych, powierzchniach ścian naw i słupów widoczna jest destrukcja tynków: zawilgocenia, zasolenia, odspojenia farby i tynków.

Obiekt jest stabilny konstrukcyjnie – nie zauważono spękań. Po analizie badań geotechnicznych i pozyskanych informacji przyjęto, że jego stabilność jest także pośrednio skutkiem opasujących go zewnątrz nasypów i nasypów zalegających pod posadzką kościoła.

W przedłożonym programie zgodnie ze stanowiskiem Kujawsko – Pomorskiego konserwatora Zabytków założono usunięcie nasypów opasujących budynek kościoła na obszarze: od ścian kościoła do krawędzi zewnętrznej drogi procesyjnej. Decyzję o wykonaniu tych prac należy podjąć po wykonaniu odkrywek które ukażą strukturę gruntu, poziom występujących wód, wilgotność gruntu i w ocenie specjalistów nie zagrażą statyce budowli.

Cel działania

Celem planowanych badań jest:

1. Rozpoznanie: głębokości posadowieni budowli, materii i stanu zachowania ścian fundamentowych, struktury przyległego do budynku gruntu, przyczyn występującego zawilgocenia murów w celu opracowania długoterminowego programu prac konserwatorskich i budowlanych oraz ich etapowania.
2. Zatrzymanie kapilarnego podciągania wody w murach, powstrzymania, wysięków wody i postępującej destrukcji murów.
3. Stworzenie warunków do podjęcia kolejnych działań konserwatorskich przy murach – ewentualnie ich odsalania, naprawczych prac konserwatorskich i restauratorskich.
4. Poprawa komfortu użytkowania przestrzeni sakralnej.
5. Poprawa architektoniczno – estetycznych walorów obiektu.
6. Podkreślenie roli obiektu w krajobrazie kulturowym miasta i Regionu.
7. Docelowo – wzmocnienie rozwoju turystyki historycznej Regionu.

Zakłada się wykonanie w 2025- 2026 roku głównie prac badawczych w celu zdiagnozowania stanu obiektu oraz prac budowlano konserwatorskich i ziemnych w celu usunięciu części przyczyn wzmagających zawilgocenie obiektu i postępującą destrukcję jego materii.

Na spotkaniu z Kujawsko – Pomorskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w 2024 roku określony został zakres prac badawczych i budowlanych do wykonania w ramach promesy przyznanej w Polskim Ładzie, które przyjęto jako zalecenia konserwatorskie.

ZAKRES PROJEKTOWANYCH BADAŃ I PRAC

Zakres planowanych prac obejmuje :

1. Wykonanie odkrywek fundamentów – ilość wykopów 4-5 / wskazania na planie kościoła / głębokość planowanych wykopów nieznana - przyjmuje się do 3 m w głąb w celu określenia sposobu posadowienia obiektu, materii ścian fundamentowych i ich stanu zachowania.

Prace należy prowadzić z udziałem archeologa i udokumentować.

Udokumentować profile grunt widoczne w wykopach. Wykopy zasypać, określając rodzaj wypełnienia – w oparciu o pozyskaną wiedzę z wykonanych odkrywek.

Odnalezione artefakty przekazać do badań wg wskazań WKZ.

2. Pobranie wiertnicą próbek muru i wykonanie badań na zasolenie i zawilgocenie murów. Próbki pobrać w miejscach o największym stopniu destrukcji muru, występującego zawilgocenia i zasolenia. Wykonać ekspertyzę mykologa budowlanego na występowanie grzybów domowych .

3. Wykonanie odwiertów geotechnicznych wewnątrz kościoła w celu określenia rodzaju i składu podłoża pod poziomem posadzki.

We wskazanych na rysunku miejscach należy zdjąć płytę/y posadzki i wykonać w tych miejscach odwierty geotechniczne.

4. Usunięcie zawilgoconych i zasolonych tynków w elewacji północnej. Cegły zdezynfekować preparatem glonobójczym, np. . Algat, BF Remmers lub tożsamym.

5. Założenie tynków renowacyjnych w miejsce tynków usuniętych .

Założyć tynki renowacyjne np. Firmy Remmers, Optolith, Schomburg, Bumit.

6. Usunięcie opaski betonowej wokół kościoła.

7. Rozebranie drogi procesyjnej - nawierzchni i podłoża

8. Usunięcie wierzchniej warstwy grunty wokół terenu kościoła / od ścian kościoła do krańca zewnętrznego drogi procesyjnej / na głębokość 0.5 m - do 0.7 m.

9. Wykonanie mikroniwelacji oczyszczonego terenu. Utrzymać 2% spadek gruntu na zewnątrz. Wzdłuż ścian ułożyć opaskę z kamieni polnych, zatopionych w luźnym piasku - o szerokości 0.5 m i spadku 2 % na zewnątrz.

10 . Wykonanie odpływów powierzchniowych dla rynien odprowadzających wodę z dachu. Utworzyć powierzchniowe odprowadzenie wód opadowych, korytami betonowymi o długości min. 1.00 m, z 2 % spadkiem na zewnątrz.

12. Wytyczenie nowego przebiegu drogi procesyjnej i jej odtworzenie zgodnie z wiedzą pozyskaną w trakcie badań / rozbiórka istniejącej, wywóz ziemi i gruzu – istnieje możliwość odkrycia historycznej drogi lub jej reliktów /.

Wykonanie planowanych badań i robót ma wskazać zasadność podejmowanych w przyszłości działań budowlanych i konserwatorskich, określenie ich zakresu i umożliwić planowanie etapowania prac.

Zalecane materiały konserwatorskie

Zaleca się do prac konserwatorskich naprawczych użycie materiałów renomowanych firm, np. Firmy Remmers, Keim, Optolith lub innych mających równoważne działanie do w/w.

W programie prac konserwatorskich do opisanie poszczególnych prac lub zabiegów konserwatorskich użyto nazw własnych produktów. Wynika to z przepisów zawartych w art. 25 ust.1 pkt.2 ustawy z dnia 23-07-2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

W odniesieniu do regulacji przepisów o zamówieniach publicznych dopuszczalne jest, za zgodą Zamawiającego oraz kierownika robót konserwatorskich, stosowanie materiałów i technologii równoważnych.

Prace budowlane i ziemne wykonywać z zachowaniem zasad BHP.

Inne

Przebieg prac budowlano – konserwatorskich należy dokumentować na bieżąco.

Wszelkie kwestie nie rozpoznane należy rozstrzygać w trybie uzgodnień z Komisją Konserwatorską.

Niniejszy remont w zakresie planowanych prac konserwatorskich nie narusza interesu osób trzecich.

Remont w zakresie planowanych prac remontowo – budowlanych i konserwatorskich nie narusza wartości zabytkowej obiektu.

Gdańsk, marzec 2025

MAPA ZASADNICZA
SKALA 1:500

Układ odniesienia: PL-ETRF89, układ wsp. płaskich: PL-2000 strefa 6 (18°), układ wys.: PL-EVRF2007-NH

obr. Świecie 0001: dz. 2018/2
Seksje mapy: 6.199.24.09.2.1

OZNACZENIA

23.9

	BUDYNEK KOŚCIOŁA		PARKING PRZYKOŚCIELNY
	WSPÓŁCZESNY BUDYNEK PLEBANII		ZIELEŃ NISKA - POWIERZCHNIA BIOLOGICZNIE CZYNNA
	WSPÓŁCZESNY BUDYNEK GOSPODARCZY		CHODNIK Z KOSTKI BETONOWEJ
	GRANICE DZIAŁKI 2018/2		DROGA PROCESYJNA
	ŚREDNIOWIECZNE MURY MIEJSKIE		DROGA DOJAZDOWA
	OGRODZENIE Z MUROWANYMI SŁUPKAMI - WSPÓŁCZESNE		OPASKA BETONOWA WOKÓŁ BUDYNKU KOŚCIOŁA

Opis: Działka nr 2018/2, ul. Farna 4, 86-100 Świecie, pow. 22,7 m², nr ewidencyjny 041409/4, obręb 0001, gmina Świecie, powiat Świecki, woj. kujawsko-pomorskie. Wzrost: 1977/1, 1976/1, 1973/1. Działka nr 2018/2, ul. Farna 4, 86-100 Świecie, pow. 22,7 m², nr ewidencyjny 041409/4, obręb 0001, gmina Świecie, powiat Świecki, woj. kujawsko-pomorskie. Wzrost: 1977/1, 1976/1, 1973/1. Działka nr 2018/2, ul. Farna 4, 86-100 Świecie, pow. 22,7 m², nr ewidencyjny 041409/4, obręb 0001, gmina Świecie, powiat Świecki, woj. kujawsko-pomorskie. Wzrost: 1977/1, 1976/1, 1973/1.

zup. Stanisław Świecki
1976/1
Dorota Wądołowska

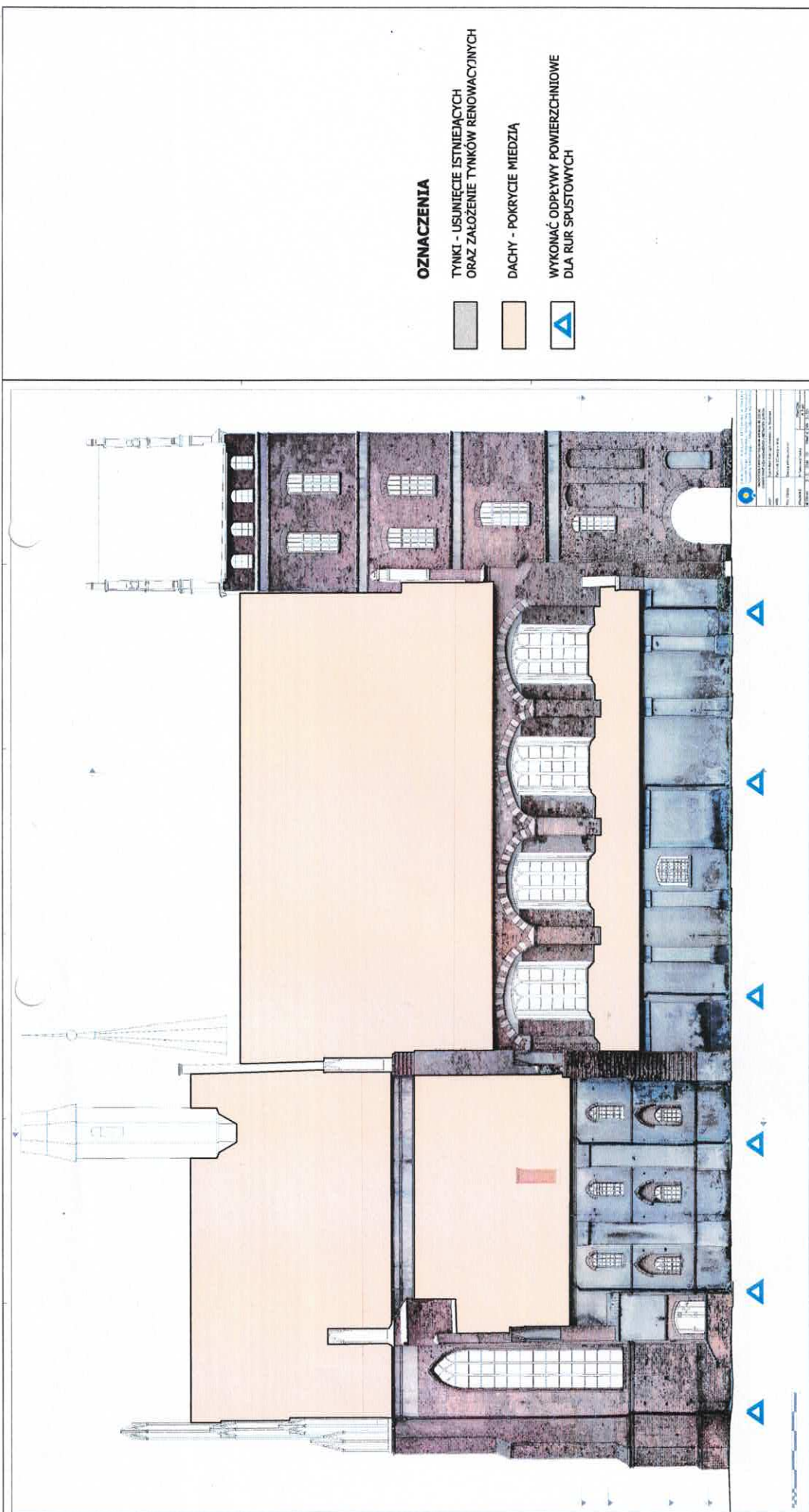
PROGRAM PRAC

	WYMIANA TYNKÓW NA TYNKI RENOWACYJNE
	OPASKA BETONOWA WOKÓŁ BUDYNKU KOŚCIOŁA - USUNIĘCIE
	WYBRANIE GRUNTU I GRUZY Oraz MIKRONIWELACJA TERENU
	ROZBIRÓKA DROGI PROCESYJNEJ Oraz ODTWORZENIE / WYTYCZENIE DROGI PROCESYJNEJ po wykonaniu ODKRYWEK I MIKRONIWELACJI

OPRACOWANIE ZAWARTÉ NA TYM RYSUNKU JEST CHRONIONE PRAWEM AUTORSKIM I MOŻE BYĆ WYKORZYSTANE WYŁĄCZNIE W CELU, DLA JAKIEGO ZOSTAŁO WYKONANE.

Investor	PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA PW. MATKI BOŻEJ CZĘSTOCHOWSKIEJ I ŚW. STANISŁAWA BISKUPA MĘCZENNIKA W ŚWIECIE	MONUMENT Pracownia Konservacji Zabytków mgr. inż. arch. Justyna Czystek
Obiekt	KOŚCIÓŁ PARAFIALNY PW. MATKI BOŻEJ CZĘSTOCHOWSKIEJ I ŚW. STANISŁAWA, UL. FARNA 4, 86-100 ŚWIECIE	
Rej. Zabytków	A/765 z 13.07.1936	
Temat	REMONT KOŚCIOŁA - PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH	
Stadium	PROJEKT BUDOWLANY	Data III 2025 Skala 1:500 Nr rys. 1
Branża	ARCHITEKTURA	
Program prac	MGR INŻ. ARCH. JUSTYNA CZYSZEK MGR MAREK SIENKOWSKI	
Projektant	MGR INŻ. ARCH. MARIA LANDOWSKA upr. nr 6142/Gd/94	
Sprawdzający	MGR INŻ. ARCH. ALINA PUTKAMER-JABŁECKA upr. nr 6149/Gd/94	
SCHEMAT SYTUACYJNY		

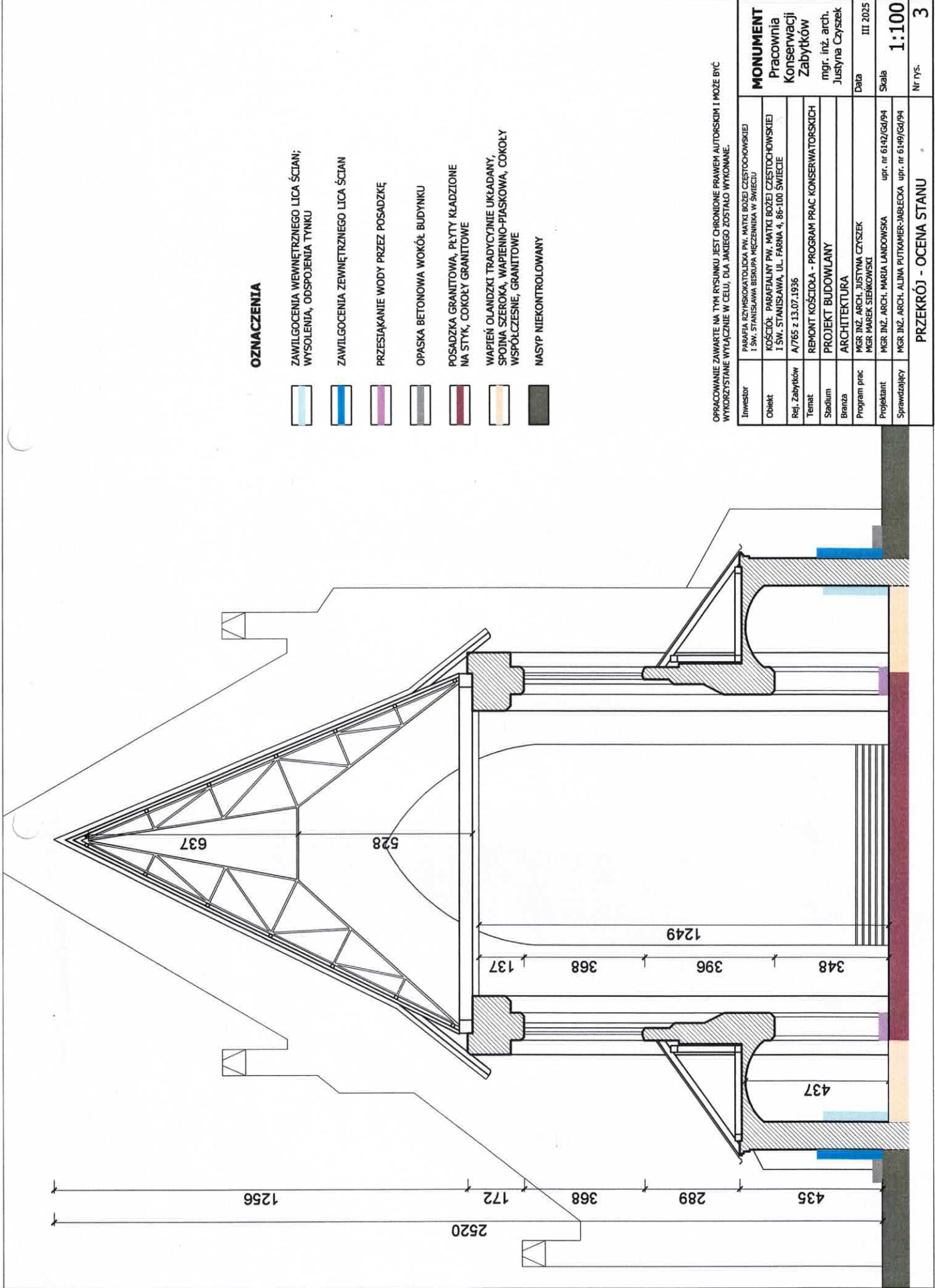

RYSUNEK WYKONANY NA PODSTAWIE INWENTARYZACJI WYKONANEJ PRZECZ CENTRUM BADAŃ I KONSERWACJI DZIEDZICTWA KULTUROWEGO - PRACOWNIE INWENTARYZACJI I BADAŃ ZABYTKÓW ARCHITEKTURY UNIWERSYTETU MIKOŁAJA KOPERNIKA W TORUNIU, UODSTĘPIONEJ PRZECZ KUJAWSKO-POMORSKIEGO WOJEWÓDZKIEGO KONSERWATORA ZABYTKÓW

Investor	PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA PW. MATKI BOŻEJ CZĘSTOCHOWSKIEJ I SW. STANISŁAWA BISZUPA MĘCZENNIKA W ŚWIECZU		
Obiekt	KOŚCIÓŁ PARAFIALNY PW. MATKI BOŻEJ CZĘSTOCHOWSKIEJ I SW. STANISŁAWA, UL. FARNIA 4, 86-100 ŚWIECIE		
Ref. Zabytków	A/765 z 13.07.1936		
Temat	REMONT KOŚCIOŁA - PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH		
Stadium	PROJEKT BUDOWLANY		
Branża	ARCHITEKTURA		
Program prac	MGR INŻ. ARCH. JUSTYNA CZYSZEK MGR MAREK SIENKOWSKI		
Projektant	MGR INŻ. ARCH. MARIA LANDOWSKA		
Sprawdzający	MGR INŻ. ARCH. ALINA PUTKAMER-JABŁECKA upr. nr 6149/Gd/94 upr. nr 6149/Gd/94		
ELEWACJA PÓŁNOCNA			
Data			
III 2025			
Skala			
1:200			
Nr rys.			
5			
Pracownia Konservacji Zabytków			
mgr. inż. arch. Justyna Czyszek			
MONUMENT			

MONUMENT
Pracownia
Konservacji
Zabytków
mgr. inż. arch.
Justyna Czystek

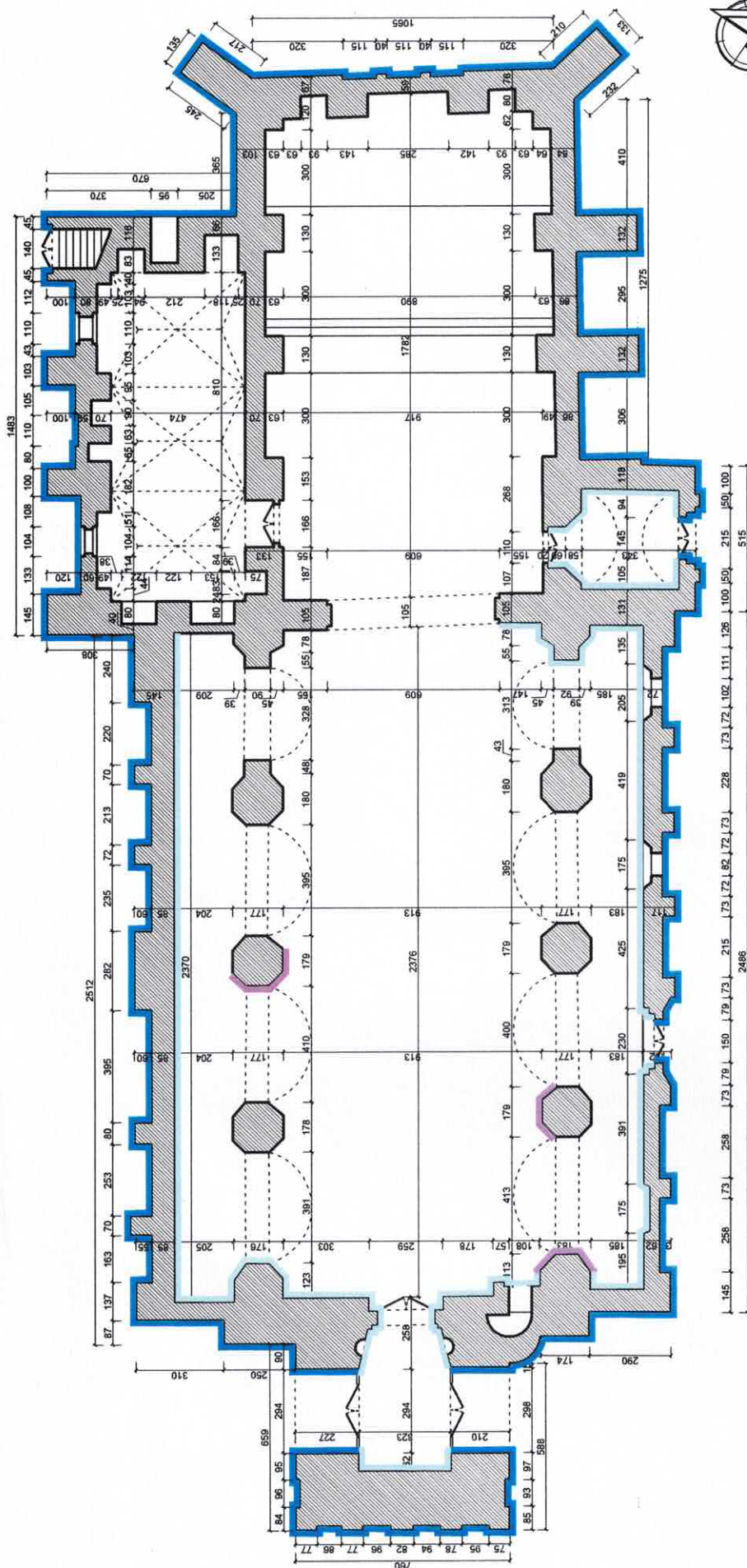
OZNACZENIA

- ZAWILGOCENIA WEWNĘTRZNEGO ŁICA ŚCIAN;
WYSOLENIA, ODSPOJENIA TYNKU
- ZAWILGOCENIA ZEWNĘTRZNEGO ŁICA ŚCIAN
- PRZESIAKANIE WODY PRZEZ POSADZKĘ
- OPASKA BETONOWA WOKÓŁ BUDYNKU
- POSADZKA GRANITOWA, PŁYTY KŁADZONE
NA STYK, COKOŁY GRANITOWE
- WAPIEŃ OLANDZKI TRADYCYJNIE UKŁADANY,
SPÓJNA SZEROKA, WAPIENNO-PŁASKOWA, COKOŁY
WSPÓŁCZESNE, GRANITOWE
- NASYP NIEKONTROLOWANY

OPRACOWANIE ZAWARTÉ NA TYM RYSUNKU JEST CHRONIONE PRAWEM AUTORSKIM I MOŻE BYĆ WYKORZYSTANE WYŁĄCZNIE W CELU, DLA JAKIEGO ZOSTAŁO WYKONANE.

INWESTOR	PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA PW. MATKI BOŻEJ CZĘSTOCHOWSKIEJ I SW. STANISŁAWA BISKUPA NIEMIŃSKA W ŚWIECIE
Obiekt	KOŚCIÓŁ PARAFIALNY PW. MATKI BOŻEJ CZĘSTOCHOWSKIEJ I SW. STANISŁAWA, UL. FARNIA 4, 86-100 ŚWIECIE
Ref. Zabytków	A/765 z 13.07.1936
Temat	REMONT KOŚCIOŁA - PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH
Stadium	PROJEKT BUDOWLANY
Branża	ARCHITEKTURA
Program prac	MGR INŻ. ARCH. JUSTYNA CZYSZEK MGR MAREK SIENKOWSKI
Projektant	MGR INŻ. ARCH. MARIA LANDOWSKA
Sprawdzający	MGR INŻ. ARCH. ALINA PUTKAMER-JABŁECKA upr. nr 6149/cd/94
Data	III 2025
Skala	1:100
Nr rys.	3

PRZECRÓJ - OCENA STANU

OZNACZENIA

- PRZESIAKANIE WODY PRZEZ POSADZKE
- ZAWILGOCENIA WEWNĘTRZNEGO LICA ŚCIAN;
WYSOLENIA, ODPOJENIA TYNKU
- ZAWILGOCENIA ZEWNĘTRZNEGO LICA ŚCIAN

OPRACOWANIE ZAWIERA NA TYM RYSUNKU JEST CHRONIONE PRAWEM AUTORSKIM I MOŻE BYĆ WYKORZYSTANE WYŁĄCZNIE W CELU, DLA JAKIEGO ZOSTAŁO WYKONANE.

MONUMENT	
Pracownia	PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA PW. MATKI BOŻEJ CZĘSTOCHOWSKIEJ
Konservacji	KOŚCIÓŁ PARAFIALNY PW. MATKI BOŻEJ CZĘSTOCHOWSKIEJ
Zabytków	1 SW. STANISŁAWA, UL. PARNA 4, 86-100 ŚWIECIE
mgr. inż. arch.	Rej. Zabytków A/765 z 13.07.1936
Justyna Czystek	REMONT KOŚCIOŁA - PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH
	PROJEKT BUDOWLANY
	ARCHITEKTURA
Data	MGR INŻ. ARCH. JUSTYNA CZYSEK
III 2025	MGR INŻ. ARCH. MARIA LANDOWSKA
Skala	upr. nr 6142/Gd/94
1:150	MGR INŻ. ARCH. ALINA PIUTKAMER-JABŁECKA
Nr rys.	upr. nr 6149/Gd/94
2	RZUT PRZYZIEMIENIA - OCENA STANU

„MONUMENT”

mgr inż. arch. Justyna Cz

Pracownia Konserwacji Zabytków

**PROGRAM:
BADAŃ, ROBÓT BUDOWLANYCH
I PRAC KONSERWATORSKICH**

ŚWIECIE

**Kościół parafialny pw. Matki Bożej Częstochowskiej
I św. Biskupa Stanisława Męczennika**

Opracował:

mgr

Marek Sieńkowski

dypł. nr 1311 UMK

mgr inż.arch.

Justyna Czyszek

WOJEWÓDZKI URZĄD
OCHRONY ZABYTKÓW W TORUNIU
DELEGATURA W BYDGOSZCZY
85-102 BYDGOSZCZ, ul. Jezuitcka 2
tel./fax 52 322 49 98 / 52 322 44 17
NIP 666-10-24-703, REGON 005740463

*depozyt nr 1420 103/2025
z 14. 04. 2025 r.*

Kierownik Delegatury

GDAŃSK – marzec 2025

Janusz Flemming
mgr inż. Janusz Flemming

Tel: 503 - 40 - 40 -16,

e-mail: zabytek@poczta.onet.pl

Adres korespondencyjny: 80-178 Gdańsk, ul. Golińska 24

UNIwersytet

MIKOŁAJA KOPERNIKA W TORUNIU

Sienkowski

podpis

1311

Nr

(numer dyplomu)

DYPLOM

Marek Adam Sienkowski

urodzon 4 dnia 23 sierpnia 1961 r.
w Łużniku

odbył studia wyższe magisterskie
dzienne na Wydziale Sztuk
Pięknych

w zakresie konserwacji i restauracji
elementów i detali
architektonicznych

z wynikiem *dobrym*

i po spełnieniu wymogów określonych
obowiązującymi przepisami uzyskał
w dniu 27 czerwca 1986 r. tytuł

magistra sztuki w zakresie
konserwacji elementów i detali

architektonicznych

REKTOR

Sienkowski

m.p.

Koniar

dnia 27.06

1986.

SPIS FOTOGRAFII

I. Archiwalia

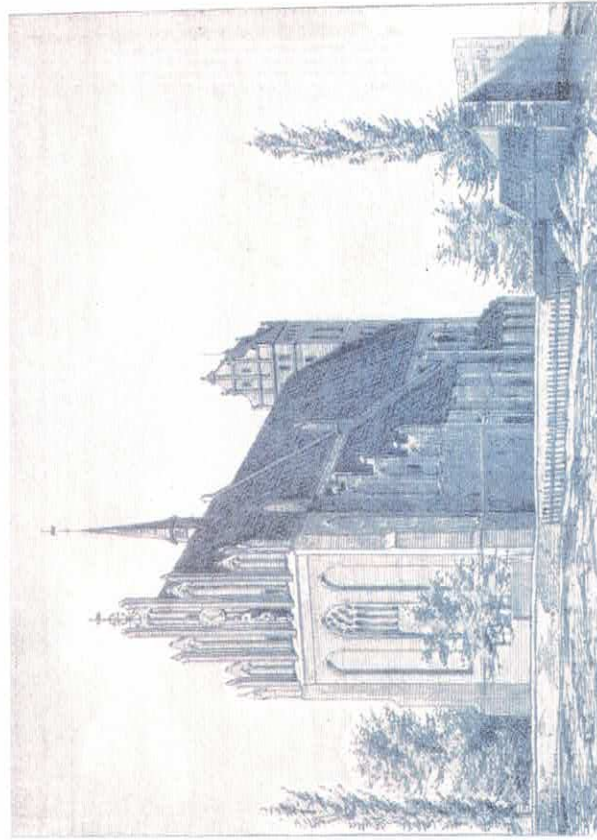
1. Pruska mapa topograficzna – 1: 25 000, XIX/XX w.
2. Grafika - IV ćw. XIX w.
3. Mury miejskie – 1910
4. 1927 -powódź

II. Fotografia współczesna

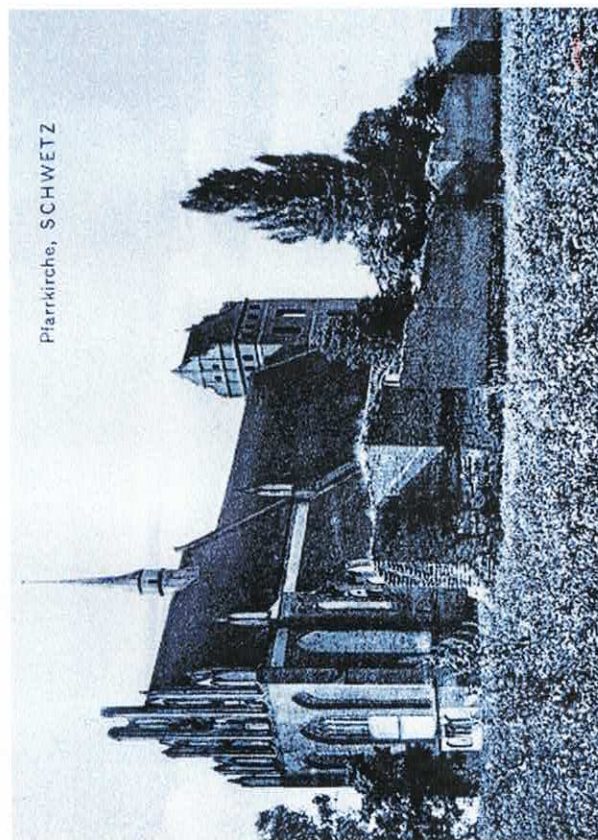
1. Wieża - narożnik południowo – zachodni
2. Wieża – elewacja zachodnia , przyziemie
3. Wieża – narożnik północno – zachodnia
4. Elewacja północna- widok w kierunku wschodnim
5. Elewacja północna – nawa boczna
6. Nawa północna – widok w kierunku zachodnim
6. Elewacja północna – nawa północna – przyziemie
7. Elewacja północna – przyziemie nawy bocznej odprowadzenie wody opadowej , opaska betonowa, zawilgocenia i zasolenia ściany
8. Elewacja północna – styk nawy z prezbiterium – widok przyziemia
9. Elewacja północna – nawa północna – przyziemie styk z przyporą – odprowadzenie
10. Elewacja północna – zakrystia narożnik zachodni
11. Elewacja północna – narożnik wschodni Zakrystia – narożnik
12. Elewacja wschodnia – przyziemie
13. Elewacja wschodnia – przypora w narożniku południowym
14. Elewacja południowa – widok w kierunku zachodnim
15. Elewacja południowa – pomiędzy przypór prezbiterium a ścianą nawy bocznej
16. Elewacja południowa – widok nawy bocznej
17. Wejście boczne – południowe.
18. nawa – widok w kierunku zachodnim – posadzka granitowa
19. Wysięg wody – filar południowo – zachodni
20. Wysolenia i wysięg wody – filar w części zachodniej
21. Wysolenie – ściana północna
22. Wysolenia , posadzka z kamienia olandzkiego – narożnik półn- zach .

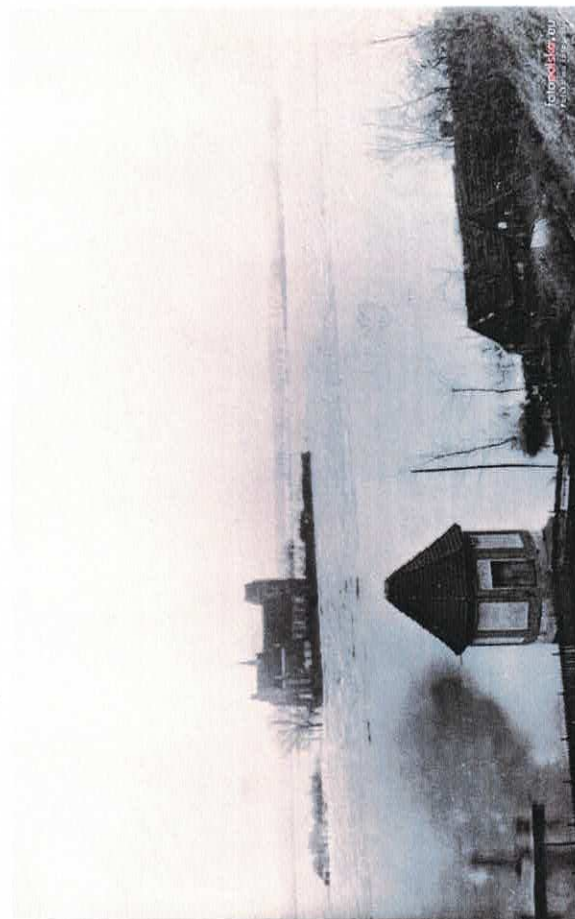
Preuska mapa topograficzna , 1:25 000 , xix/ xx w

Grafika – Ic ćw. XIX w

1910 - mury miejskie

Powódź 1927

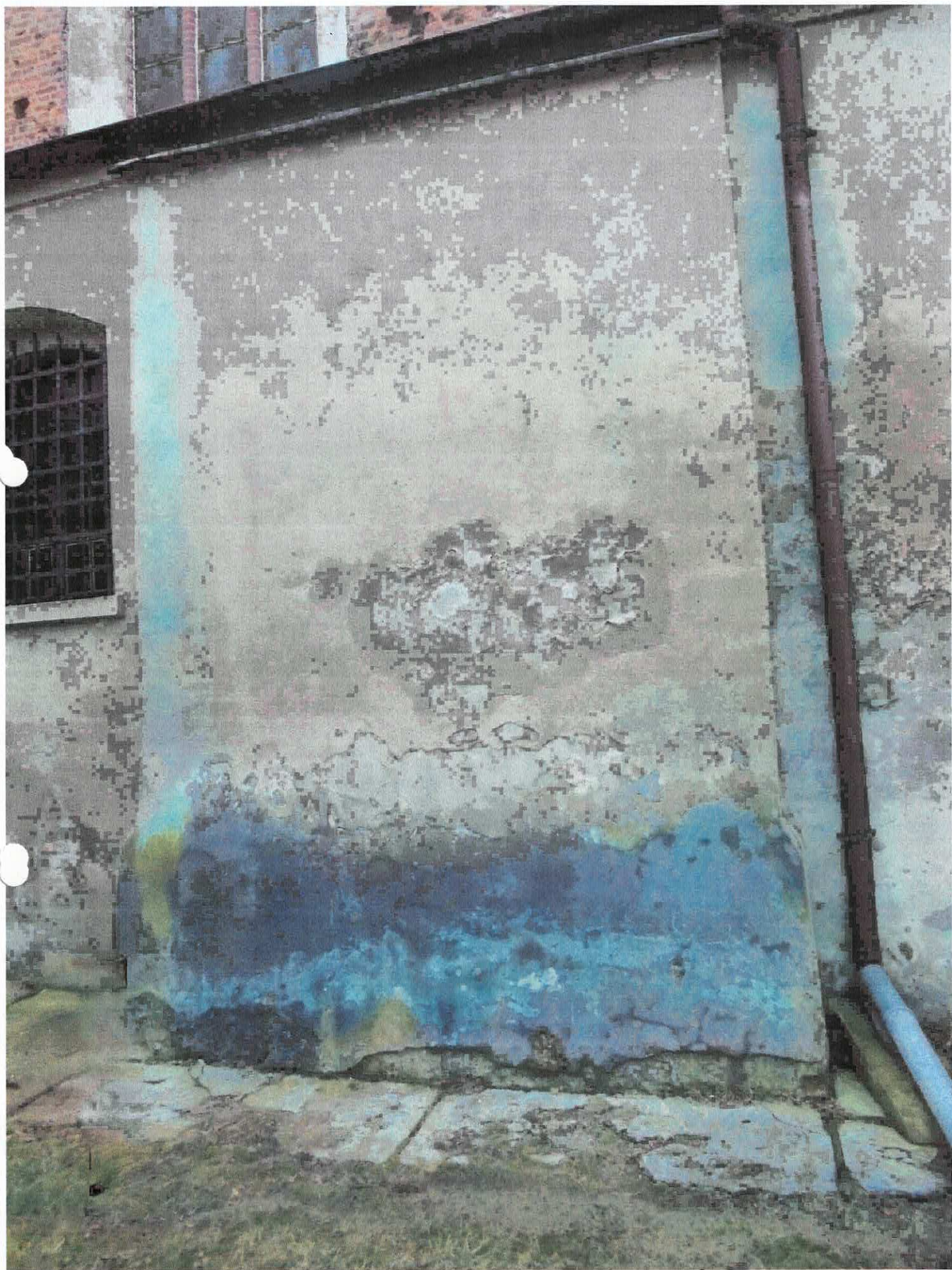

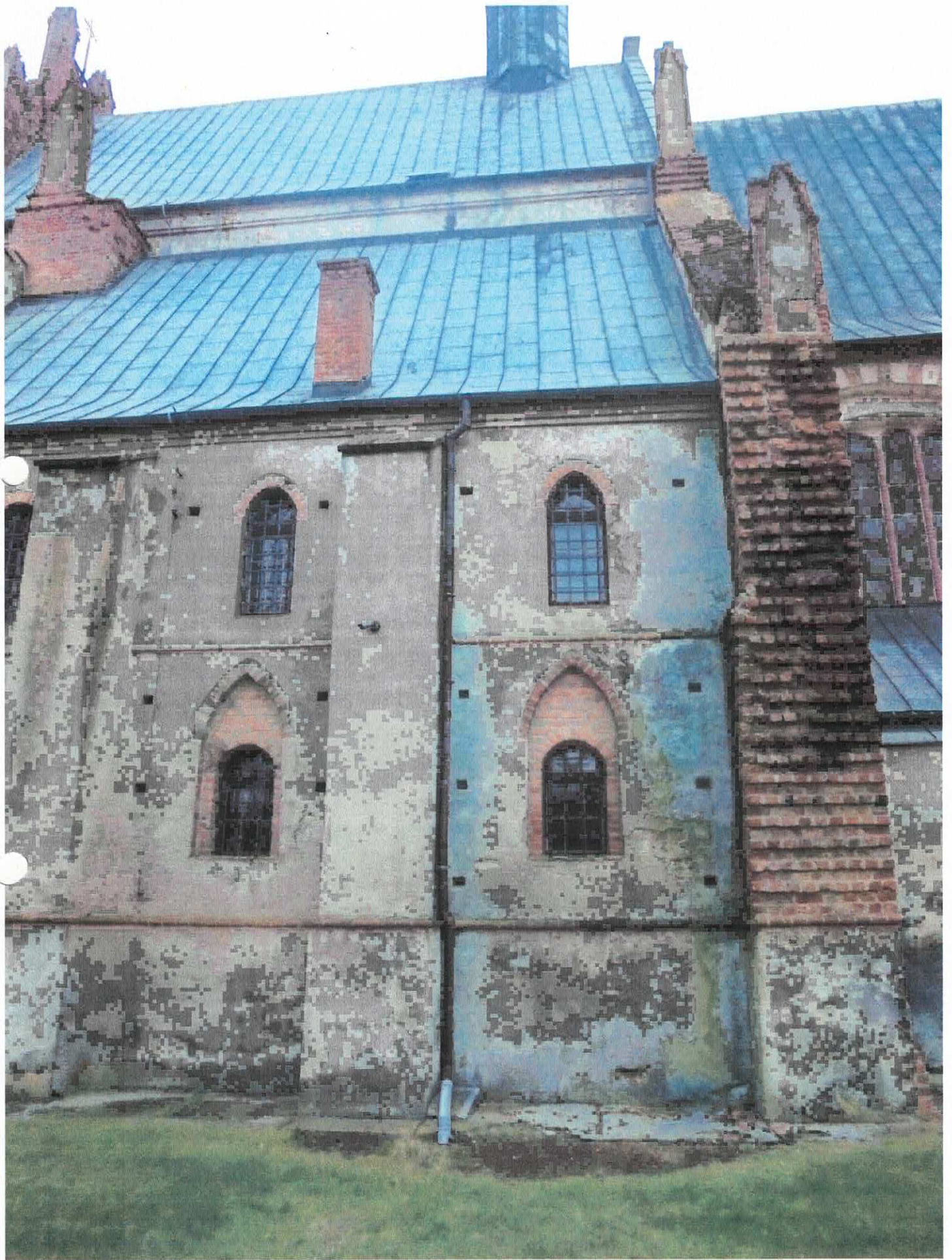

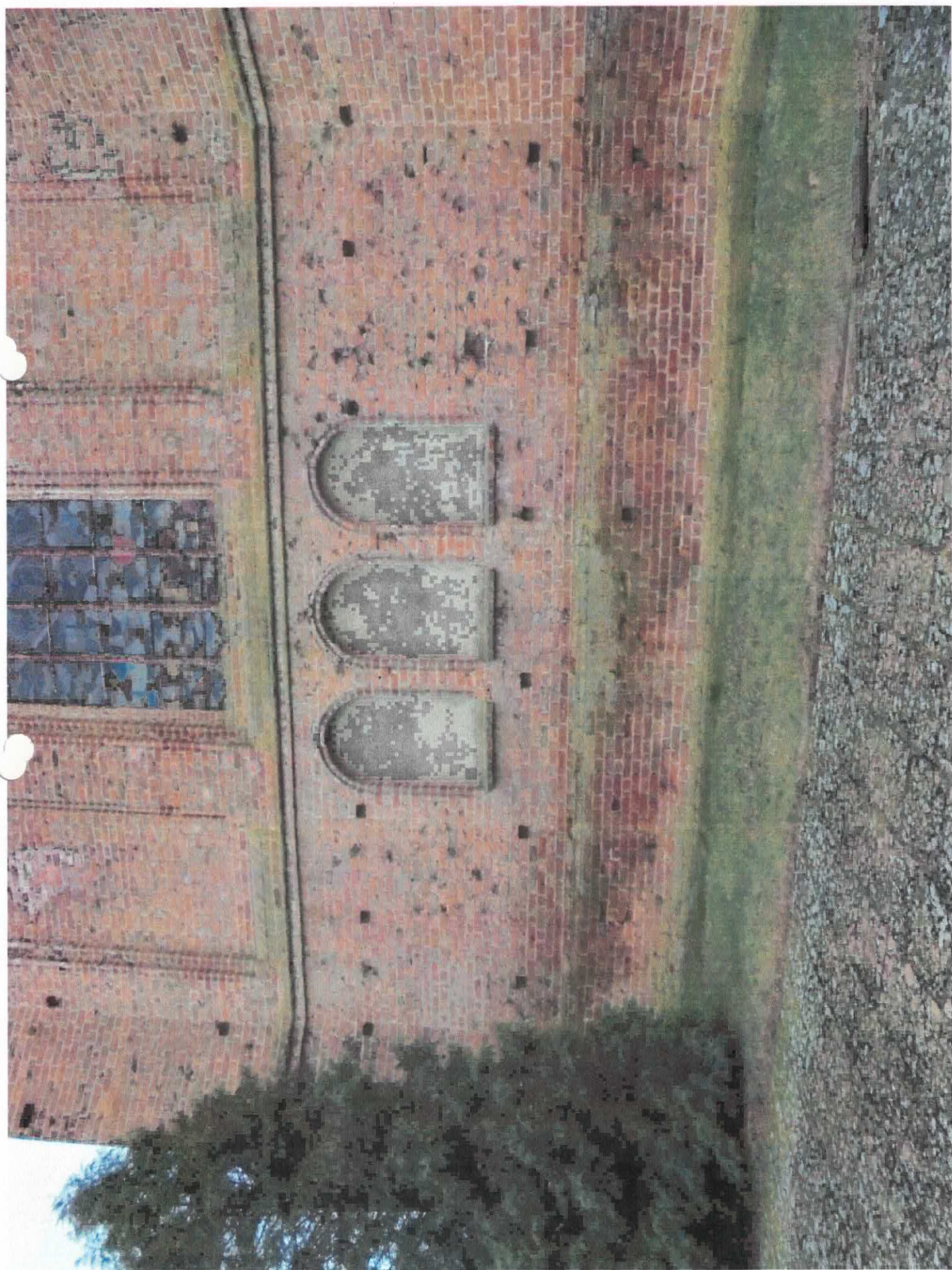

RA

